

Thi&#u s&# Lãnh đ&#o l&#c l&#ng mu&#n c&# Dân t&#c l&#c đ&#ng

Hoa Th&#nh Đ&#n.- Việt Nam khi nh&#ng ng&#i h&#ng đ&#n t&# t&#ng n&#i đu&#i nhau hô hào kiên đ&#nh Ch&# nghĩa Mác-Lênin và quy&#t tâm b&#o v&# quy&#n lãnh đ&#o đ&#c tôn cho đ&#ng C&#ng s&#n Việt Nam thì ng&#i dân đ&#ng ngoài nhìn vào nh&# đi xem Ma Tr&#i vái nhau &# b&#i tha ma trong đêm tr&# t&#ch.

Hi&#n t&#ng này không l&#, nh&#ng năm nay có nhi&#u chuy&#n b&#t bình th&#ng &# ch&# nh&#ng ng&#i trách nhi&#m tuyên truy&#n trong đ&#ng và quân đ&#i CSVN đã thúc bách kéo nhau vái l&#y Cu&#c cách m&#ng Tháng M&#i Nga, cách đây 92 năm (ngày 7-11-1917 theo l&#ch cũ Gregorian), đ&#i s&# lãnh đ&#o c&#a Đ&#ng C&#ng s&#n Bolshevik đ&#ng đ&#u b&#i Vladimir Lenin trong khi các nu&#c C&#ng s&#n còn l&#i trên Th&# gi&#i nh&# Trung Hoa, B&#c Hàn và Cuba l&#i th&# &#.

C&#m đ&#u nhóm khoa chuông, đánh mõ &#n ào nh&#t là Tô Huy R&#a, Tr&#ng Ban Tuyên giáo Trung &#ng.

R&#a vi&#t trong Báo Đ&#n t&# đ&#ng CSVN ngày 6/11 (2009): “ Cách m&#ng Tháng M&#i Nga giành th&#ng l&#i và đã đi vào l&#ch s&# nhân lo&#i nh&# m&#t s&# ki&#n vĩ đ&#i nh&#t c&#a th&# k&# 20, m&# đ&#u th&#i đ&#i m&#i - th&#i đ&#i quá đ&# lên CNXH (Ch&# nghĩa Xã h&#i) trên ph&#m vi toàn th&# gi&#i. Cách m&#ng Tháng M&#i đã th&#c t&#nh các dân t&#c b&# áp b&#c, soi sáng con đ&#ng phát tri&#n, ti&#n lên xây đ&#ng CNXH. Th&#ng l&#i c&#a Cách m&#ng Tháng M&#i kh&#ng đ&#nh b&#n ch&#t khoa h&#c và cách m&#ng c&#a Ch&# nghĩa Mác - Lê-nin, cung c&#p nh&#ng bài h&#c l&#ch s&# vô giá cho các cu&#c cách m&#ng vì đ&#c l&#p dân t&#c và CNXH.”

V&#y ra nhóm ch&# “quá đ&# lên Ch&# nghĩa Xã h&#i” đã có t&# h&#i đó, nh&#ng t&#i sao đ&#ng CSVN l&#i không “quá đ&#” t&# năm 1930 khi H&# Chí Minh thành l&#p đ&#ng mà ph&#i đ&#i đ&#n sau Hi&#p đ&#nh đình chi&#n Genève năm 1954, khi đ&#c cai tr&# n&#a ph&#n phía b&#c n&#c Việt Nam t&# V&# tuy&#n 17, đ&#ng CSVN m&#i b&#t dân lao đ&#ng ch&#t b&# đ&# “quá đ&#” đ&#n đói ă&#n, đói m&#c cho đ&#n tháng 4/1975 là khi chi&#m đ&#c mi&#n Nam ?

Sau đó hai cái đ&#u đồng đ&#c máu Nga là Lê Du&#n và Lê Đ&#c Th&# l&#i ti&#p t&#c c&#ng bách dân th&#t tr&#n mi&#n Nam cũng ph&#i s&#ng b&#n cùng, m&#t r&#p gi&#ng nh&# dân mi&#n B&#c đ&# đi ti&#p con đ&#ng phiêu l&#u “quá đ&#” t&# sau ngày 30-04-1975 khi&#n c&# n&#c súyt r&#i xu&#ng v&#c th&#m.

Nh&#ng sau 10 năm t&# 1975 đ&#n 1985 theo đ&#i ch&# đ&# kinh t&# l&#c h&#u, thi&#u vi&#n tr&# t&# các n&#c xã h&#i ch&# nghĩa lúc &#y cũng đang phá s&#n, c&#nh đối rách c&#a mi&#n B&#c đã lan r&#ng kh&#p mi&#n Nam trừ phú khi&#n Nguy&#n Văn Linh, T&#ng Bí th&# đ&#ng khóa VI ph&#i quy&#t tâm k&#t li&#u chính sách trung &#ng t&#p quy&#n, kinh t&# bao c&#p ki&#u Nga c&#a Lê Du&#n (qua đ&#i ngày 10-07-1986) đ&# “đ&#i m&#i” c&#u đ&#ng t&# tháng 12 năm 1986.

V&#y mà R&#a v&#n c&# tình che đ&#y đ&# h&# h&#i vi&#t ti&#p : “ Đi theo con đ&#ng c&#a Cách m&#ng Tháng M&#i, Đ&#ng ta do Ch&# t&#ch H&# Chí Minh sáng l&#p và rèn luy&#n, ngay t&# khi ra đ&#i, đã gi&#ng cao ng&#n c&# đ&#c l&#p dân t&#c và CNXH, lãnh đ&#o nhân dân làm cu&#c Cách m&#ng Tháng Tám năm 1945 thành công, ti&#n hành th&#ng l&#i hai cu&#c kháng chi&#n đánh th&#ng hai đ&# qu&#c to

là Pháp và Mĩ, đưa cả nước lên CNXH, bỏ mọi vướng mắc chệch quyên biên giới quốc gia và làm tròn nghĩa vụ quốc tế cao cả; tiến hành công cuộc đổi mới đất nước để đất nước nhanh thành tựu to lớn và có ý nghĩa lịch sử. Xét về bản chất và xu hướng phát triển khách quan của lịch sử trong thế kỷ 20, thế kỷ XXI của cách mạng Việt Nam trong 79 năm qua, thực tế hết, đó chính là thế kỷ của Chủ nghĩa Mác - Lênin được Đảng Cộng sản Việt Nam vận dụng và phát triển sáng tạo vào điều kiện lịch sử của thế kỷ XXI của ta.”

Trong đoạn này, có 3 điểm cần phải khai sáng để khỏi lầm lẫn về chủ tâm đánh lừa con đen và không nói thật của người đứng đầu ngành tuyên truyền, đó là :

1) Đảng CSVN không phải là tổ chức đã “lãnh đạo” cuộc Cách mạng tháng 8 năm 1945, nhưng đã nhanh chân cướp công hời để dành lấy chính quyền từ tay Chính phủ Trần Trọng Kim.

2) Đúng là đảng CSVN đã “làm tròn nghĩa vụ quốc tế” do Cộng sản Nga Xô đưa để dụ chui, để đánh thuê bành trướng thế lực Cộng sản ở Đông Nam Á. Nhưng nghĩa vụ này đã làm chết và bỏ thế mạng cho 3 triệu người dân Việt, và hàng trăm ngàn người dân vô tội hai nước láng giềng Cao Miên và Ai Lao.

3) Tuy nhiên, đảng CSVN đã không làm tròn nhiệm vụ “bỏ mọi vướng mắc chệch quyên biên giới quốc gia” thực tế áp lực ngang ngược của đảng và nhà nước Cộng sản Trung Hoa. Đảng che giấu đảng CSVN không dám hé răng phản đối khi Tàu Cộng chiếm Quê hương Hoàng Sa ngày 19-01-1974, ,khi y dẫm quyên kiếm soát của Chính phủ Việt Nam Cộng hòa (miền Nam).

Vào dịp kỷ niệm 30 năm cuộc chiến Việt-Tàu (17-02-1979 – 17-02-2009), nhà nước CSVN đã cấm dân không được làm lễ tưởng niệm vong linh của trên 40 ngàn dân và quân đã hy sinh trong cuộc chiến chống Tàu xâm lăng vào 6 Tháng để biên giới từ 17/02 đến 18/03 năm 1979.

Đảng và nhà nước CSVN cũng không minh bạch trước nhân dân khi ký mà không hỏi ý kiến Quốc hội và không cho công bố hai Hiệp định biên giới trên đất liền năm 1999 và Hiệp định Vịnh Bắc bộ năm 2000 đã ký với Tàu. Đến đầu năm 2009, khi Hải quân Trung Hoa tăng cường áp lực, tiến công các thuyền đánh cá và bắt, đánh, cướp công dân Việt Nam hoạt động quanh vùng Hoàng Sa và Trường Sa thì nhà cầm quyền CSVN chỉ biết phớt lờ cho có lệ.

Vào năm 2008, Nông Đức Mạnh, Tổng Bí thư đảng lại tiếp ký thêm hiệp định quyên khai thác Bauxite Tây Nguyên cho Trung Hoa khiến dòng luồn trong và ngoài nước nổi lên bất bình. Một trong số hàng chục ngàn người ký tên đòi đảng phải ngừng ngay kế hoạch khai thác Bauxite để chấm dứt hiểm họa an ninh do Tàu gây ra cho đất nước là Tổng Võ Nguyên Giáp, một trong số ít công thần hàng đầu của đảng.

Đó là bằng chứng của những hành động của đảng CSVN đã phản bội quyên lợi ích thế kỷ XXI của đất nước khi họ nhân danh Chủ nghĩa Mác-Lênin để cai trị.

VÁI XÁC KHÔNG HẸN

Vậy mà Tô Huy Rứa vẫn lấy làm vinh dự khi nhấc lên câu viết của Hồ Chí Minh : “Việt Nam có

câu t&#c ng&# : "U&# ng n&# c nh&# ngu&#n". C&#ng nh&# l&#i nh&# ng ng&#y t&#i nh&# c m&#t n&# c, nh&# l&#i m&#i b&# c đ&# ng đ&#u tranh c&#ch m&# ng đ&#y hy sinh, gian kh&# mà c&#ng đ&#y th&# ng l&#i v&# vang th&#i giai c&#p công nh&#n và nh&#n d&#n lao đ&# ng Vi&#t Nam c&#ng th&#m th&#i&#a công &#n to l&#n c&#a Lê-nin và C&#ch m&# ng Th&#ng M&#i".

Do đó, gi&# ng nh&# t&#t c&# nh&# ng c&#n b&# có trách nhi&#m gi&# v&# ng t&# t&# ng cho c&#n b&#, đ&# ng vi&#n kh&#i b&# hoang mang tr&# c s&# lu m&# c&#a ch&# nghĩa C&#ng s&#n, nhóm l&#nh đ&#o CSVN v&#n ki&#n đ&#nh gi&# nó làm "n&#n t&#ng" đ&# xây đ&# ng đ&#t n&# c.

Tô Huy R&#a gi&#i thích lý do Liên Xô và các n&# c C&#ng s&#n ở Đông Âu tan v&# nh&# th&# này : " S&# s&#p đ&# ch&# đ&# XHCN ở Liên Xô và Đông Âu có nguyên nh&#n sâu xa và tr&#c ti&#p, khách quan và ch&# quan. C&#n l&#u ý m&#t s&# th&#t l&#ch s&# là, CNTB (Ch&# nghĩa T&# b&#n) phát tri&#n đ&# c nh&# ngày nay, &# trình đ&# CNTB hi&#n đ&#i, đã ph&#i tr&#i qua 400 - 500 năm, t&# nh&# ng cu&#c c&#ch m&# ng t&# s&#n đ&#u tiên ch&# ng phong ki&#n chuy&#n ch&#, gi&#i phóng l&#c l&# ng s&#n xu&#t và phát tri&#n m&# nh m&# ph&# ng th&#c s&#n xu&#t TBCN. H&#n n&#a, ph&#n l&#n các n&# c XHCN l&#i ra đ&#i theo ph&# ng th&#c "ph&#t ri&#n rút ng&#n" b&# qua ch&# đ&# TBCN. Lo&#i hình phát tri&#n này là hoàn toàn m&#i m&#, ch&#a có ti&#n l&# l&#ch s&#. Khai phá m&#t con đ&# ng phát tri&#n m&#i là h&#t s&#c khó kh&#n, ph&#c t&#p, do đó nh&# ng v&#p v&#p, sai l&#m, khuy&#t đ&#i m&# mà các n&# c XHCN đã m&#c ph&#i trong xây đ&# ng CNXH, trong đó có n&# c ta là đ&#u khó tránh kh&#i."

Đây là l&#i gi&#i thích ki&#u "c&# đ&#m ăn xôi", không có c&#n đ&#m và b&#n l&#nh đ&# ch&#p nh&#n s&# th&#t là s&# th&#i&#a trào, th&#t b&#i ê ch&# c&#a Ch&# nghĩa C&#ng s&#n trên m&#i ph&# ng di&#n t&# lý thuy&#t đ&#n hành đ&# ng c&#a nh&# ng k&# c&#m quy&#n đã không còn phù h&#p v&#i nhu c&#u t&#i n b&# c&#a con ng&#i trong Th&# k&# 21.

Đ&# ng CSVN, khi đ&#a ra "C&# ng l&#nh xây đ&# ng đ&#t n&# c trong th&#i k&# quá đ&# lên ch&# nghĩa xã h&#i" năm 1991 thì h&# c&#ng h&#o&#n lên r&# ng h&# ch&# tr&# ng "rút ng&#n" và "b&# qua Ch&# đ&# T&# b&#n ch&# nghĩa" đ&# ti&#n đ&#n cái xã h&#i lý t&# ng c&#a ng&#i C&#ng s&#n.

Do đó h&# đã ch&# tr&# ng th&#c hi&#n " Ph&#t ri&#n n&#n kinh t&# hàng ho&#a nhi&#u th&#nh ph&#n theo đ&#nh h&# ng xã h&#i ch&# nghĩa, v&#n hành theo c&# ch&# th&# tr&# ng có s&# qu&#n lý c&#a Nhà n&# c."

Nh&# ng khi Liên Xô và các n&# c C&#ng s&#n Đông Âu s&#p đ&# (1989 – 1991) thì, theo Tô Huy R&#a, vì các n&# c này không làm theo đ&#ng quy lu&#t kinh t&# c&#a M&#c-Lênin, trong đó có ph&#n: " Ph&#i ra s&#c v&#n đ&# ng nh&# ng th&#nh t&#u khoa h&#c, k&# thu&#t và công ngh&#, kinh nghi&#m qu&#n lý c&#a CNTB, s&# đ&# ng các chuy&#n gia t&# s&#n có tài vì l&#i ích lâu dài c&#a ch&# nghĩa xã h&#i."

Nh&# ng khi vi&#t ra nh&# th&# thì R&#a có còn nh&# đ&#n chính sách vô nh&#n đ&#o c&#a đ&# ng CSVN đã thi hành sau năm 1975 đánh vào các nhà t&# s&#n, m&#i b&#n, b&# tù trí th&#c, đ&#i v&# con c&#a quân-c&#n-ch&#nh ng&#i mi&#n Nam ph&#i t&#p trung h&#c t&#p, c&#i t&#o đi vùng kinh t&# m&#i làm cho toàn b&# n&#n t&# ng kinh t&# &# mi&#n Nam b&# tr&#c r&#.

Ph&#n &# ng v&# chính sách &#u tr&# này, chúng ta hãy đ&#c l&#i m&#t đ&#n trong Bài vi&#t "Nhân k&# ni&#m 60 năm C&#ch m&# ng Th&#ng Tám" c&#a C&# Th&# t&# ng CSVN Võ Văn Ki&#t đ&#ng trên Báo Tu&#i Tr&# ngày Th&# T&#, 31/08/2005.

Ông Kiệt viết : “Sau khi miền Nam được hoàn toàn giải phóng, rồi thì ưu tiên hàng đầu đã mở ra cho chúng ta:

- Đất nước đã được hòa bình, thống nhất. Giang sơn đã trở về mặt mũi. Lòng người cũng qui về mặt mũi.

- Toàn dân vui mừng được yên ổn làm ăn, kiếm tiền để đất nước, góp phần vào sự nghiệp xây dựng và phát triển chung của cả dân tộc.

- Mặt đất ngũ đồng được công thống gia và trí thức miền Nam, có những khả năng và kinh nghiệm trên lĩnh vực khác nhau, là mặt trận quý, có thể đóng góp vào việc xây dựng mặt nước VN hòa bình, giàu mạnh.

- Hàng loạt quân đội, sĩ quan và những viên chức trong chính quyền cũ cũng đều mong muốn được sống trong hòa bình, hòa hợp, có cơ hội làm việc mặt cuộc sống yên ổn.

- Trên bình diện quốc tế, cộng những nước đã từng đem quân tham gia vào cuộc chiến VN cũng thấy cần xóa đi những ám ảnh quá khứ và bày tỏ thiện chí với VN. Kể cả trong chính quyền Miền cũng thấy có những điều hữu ích nếu đi tới bình thường hóa quan hệ với VN, nhờ mặt cách để làm được việc thống nhất nước nhà của cuộc chiến...

Rốt cuộc là ý thức đoàn kết dân tộc là mặt lớn của bất luận nào xao nhãng bởi bất kỳ quan và say sưa vì chiến thắng, bởi những cách nhìn hẹp hòi, biệt phái, bởi chuyên phân biệt thắng - thua, bởi những kẻ thù ta - người...

Tiếp đó, cuộc cải tạo công thống nghiệp tại nhân dân miền Nam và việc hợp tác hóa nông nghiệp mặt cách rập khuôn, mà sau này Đảng và Nhà nước VI đã rút kinh nghiệm, là vấn đề đáng chú ý tại cộng những người đã từng có công đóng góp cho cách mạng, vấn đề triết tiêu diệt mặt ngu ngốc kinh tế rồi quan trọng.

Kinh tế khó khăn, đời sống bấp bực, cộng với những phong thống quốc lý xã hội quá nặng nề và tình trạng kẻ thù thành phần... đã làm cho cộng mặt sự nghiệp yêu nước, muốn đóng góp cho đất nước cũng đành dặt ra đi.

Những tên thủ tặc trên ít ưu tiên đã trở thành liên quan đến nhiệm vụ của tôi, mặt người lãnh đạo thành phố mang tên Bác. Tôi đã chọn người ưu tiên nhà trí thức, nhà công thống thống trị khi rời quê hương vào trấn trấn cân nhắc, rồi cũng phải “liều mình nhúng mặt đầu chân”. Mặc dù trong phạm vi khả năng và quyền hạn của mình, Thành ủy chúng tôi cũng đã chân tình giúp đỡ và đồng viên ưu tiên anh chị em, những tôi vẫn thấy lúc bấy giờ Thành ủy vẫn có ưu tiên bất lực và có phần trách nhiệm về tình hình đó.

Trên bình diện quốc tế, mặt sự chuyển đổi cộng rạn quá mức chiến tranh đã làm cho VN lâm vào tình cảnh thêm thù bạn mà thù ra không phải là hoàn toàn không tránh được.

Kết quả là VN bị lệ thuộc ưu tiên hàng đầu. Tiếp đó là những năm tháng đầy khó khăn, với những khổ cực kéo dài. Đó chính là mặt bài học lớn của lịch sử.”

Liệu những dòng chữ của ông sếp hời hợt và thú nhún bịt miệng của Ông Võ Văn Kiệt có làm cho Tô Huy Rứa và nhóm Lãnh đạo hiện nay tại Nông Dân Cộng Sản, Tổng Bí thư trẻ xuông “sáng mặt, sáng lòng” của, hay họ vẫn còn u mê hồ hào níu kéo những hèn ma của Chủ nghĩa Mác-Lênin và Cuộc Cách mạng tháng Mười Nga để tiếp tục ám hại con người và đất nước Việt Nam ?

Những xuyên qua bài viết của Tô Huy Rứa thì lãnh đạo Việt Nam của biết ăn năn, hối lỗi. Họ vẫn tiếp tục chế độ tình trạng “tự diễn biến” và “tự chuyển hóa” trong nội bộ bằng cách : “ Công tác đấu tranh chống các quan điểm sai trái, thù địch có ý nghĩa để biết quan trọng. Nó không chỉ có ý nghĩa làm thất bại âm mưu, ý đồ đen tối của các thế lực thù địch mà còn củng cố lòng tin của nhân dân trong nước và củng cố niềm tin của Việt Nam ở nước ngoài đối với sự lãnh đạo của Đảng, của đất nước đi lên Chủ nghĩa xã hội.”

Rứa yêu cầu ngành tuyên truyền phải : “Đẩy mạnh công tác nghiên cứu, giáo dục và tuyên truyền để làm rõ chủ nghĩa xã hội chủ nghĩa ở các nước Đông Âu và Liên Xô sụp đổ không có nghĩa là sự cáo chung của chủ nghĩa xã hội. Sự sụp đổ của Liên Xô và Đông Âu như đã nói, là sự sụp đổ của một mô hình chủ nghĩa xã hội trong quá trình đi tìm mô hình xây dựng xã hội xã hội chủ nghĩa. Nó không đồng nghĩa, đồng nhất với sự cáo chung của chủ nghĩa xã hội với tư cách là một lý tưởng, một tiêu, một chế độ xã hội kiểu mới thu hẹp về hình thái kinh tế - xã hội cũng như chủ nghĩa mà loài người đang vươn tới.”

Đó là lý luận quanh co. Rứa coi sự sụp đổ hàng loạt các nước trong khối Liên Xô và Đông Âu chế độ qua chế là để vẽ của một bộ phận nhỏ của họ thắng mà loài người đang vươn tới xã hội tốt đẹp hơn. Những cái xã hội này như thế nào và ở đâu thì ngay cả Rứa và đảng CSVN cũng mù tịt !

Những Rứa vẫn tự an ủi, dù không có bằng chứng cụ thể : “ Trung Quốc, Việt Nam đã vươn dậy sáng tỏ Chủ nghĩa Mác - Lê-nin phù hợp với thực tiễn của mỗi nước, đã đưa các biện pháp đột phá để giải quyết các vấn đề của đất nước mình trên cơ sở kiên định mục tiêu, lý tưởng, giải quyết những mâu thuẫn xã hội chủ nghĩa. Những thành tựu to lớn của Trung Quốc, Việt Nam trong xây dựng chủ nghĩa xã hội; sự phục hồi của các Đảng Cộng Sản, đảng cánh tay khấp nức trên thế giới; xu hướng cánh tay và hướng theo chủ nghĩa xã hội của nhiều nước châu Mỹ la-tinh... đã khẳng định sức sống mãnh liệt của Chủ nghĩa Mác - Lê-nin, của Cách mạng Tháng Mười và triển vọng tích cực của chủ nghĩa xã hội.”

Cái “sức sống mãnh liệt của Chủ nghĩa Mác - Lê-nin, của Cách mạng Tháng Mười” chế độ qua cũng chỉ là giấc mơ hảo huyền của đội ngũ cán bộ, đảng viên làm công tác tuyên truyền.

Nó giống như những bóng ma dờ dợn đang vái nhau trong các bãi tha ma ở Việt Nam. -/-